

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

การศึกษาระบาดของเชื้อวัณโรคในผู้ต้องขังทางภาคใต้ของประเทศไทย โดยศึกษาจากเรือนจำ 4 แห่งคือเรือนจำกลางสงขลา เรือนจำจังหวัดสงขลา ทัณฑสถานหญิงสงขลา และ เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ได้ผลการศึกษาดังนี้

1. พบผู้ต้องขังที่มีอาการไอ และ ไข้มากกว่า 2 สัปดาห์ จำนวน 304 ราย จากผู้ต้องขังทั้งหมด 4,751 ราย (6.4%)
2. จากภาพรังสีทรวงอกของผู้ต้องขัง 304 ราย พบผู้ต้องขังที่มีรอยโรคที่ปอดซึ่งสัมพันธ์กับการติดเชื้อวัณโรคจำนวน 48 ราย (1.0%)
3. ผู้ต้องขัง 48 ราย ให้ผลบวกในการย้อมสีทึบกรด 27 ราย เพาะเชื้อพบ *M. tuberculosis* 23 ราย และ *M. fortuitum* 1 ราย
4. เมื่อทดสอบ *M. tuberculosis* กับยา INH, SM, KM, EMB, RMP และ PAS พบไวต่อยาทุกชนิดนี้ 10 ราย ดื้อยาเดี่ยว SM 4 ราย และ INH 4 ราย ดื้อยา 2 ชนิด SM และ INH พบ 2 ราย และพบเชื้อดื้อยาหลายขนาน (MDR-TB) 3 ราย ส่วน *M. fortuitum* ดื้อต่อยาทุกชนิด
5. ในการทดสอบแอนติบอดีต่อเชื้อเอชไอวีในผู้ต้องขังจำนวน 43 ราย ให้ผลบวกทั้งหมดจำนวน 17 ราย แต่พบผลบวกร่วมกับการเพาะเชื้อขึ้นเป็น *M. tuberculosis* 12 ราย
6. ผลของลายพิมพ์ดีเอ็นเอ พบกลุ่มสายพันธุ์ปักกิ่ง กลุ่มสายพันธุ์นันทบุรี กลุ่มที่มี IS6110 เพียงชุดเดียว และ กลุ่มที่ไม่สามารถจัดหมวดหมู่ได้ เท่ากับ 13, 1, 1 และ 6 รายตามลำดับ
7. พบลายพิมพ์ที่เหมือนกัน 2 กลุ่มคือ กลุ่ม A มี 6 ราย เป็นผู้ต้องขังจากเรือนจำกลางสงขลา 3 ราย เรือนจำจังหวัดสงขลา 1 ราย และ เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช 2 ราย เชื้อจากผู้ต้องขังทั้ง 6 รายนี้ดื้อต่อยาต้านวัณโรคชนิด INH ทั้งหมด ส่วนกลุ่ม B พบในผู้ต้องขัง 2 ราย จากเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช เชื้อจากผู้ต้องขังทั้ง 2 รายไวต่อยาที่ทดสอบทั้งหมด